

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

28. Dies Julii. Nobis vixerunt veteres; vivimus non futuris; nemo sibi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

28. DIES JULII.

Nobis vixerunt veteres ; vivimus non futuris ; ne
sibi. Chrysol. serm. 101.

Charitas. I.
in omnes.

PEr omnia sæculorum curic
sunt quædam inter homines
moris quibus innectuntur vi
cula. Ætate nos præcessere no-

Majores : nos illis successimus : posteri nobis sunn
cuturi. Ex illis omnibus nemo vixit , vivit , aut vi
sibi soli. Ut porrò aliis vivas , tibi morere. Ut viv
proximo , prodeesse stude. Si tibi soli vivis , &
mortuus es , neutri vives : pro sis autem corporis
& animæ , facultatibus pariter , & virtutibus . Quod
si non potes factis , supple votis . His nunquam do
stitutus es , quantum cunque infirmus . Malo impo
mis illum , si quo tenetur , & tu potes , penitus libet
sin potes , minimum subleva . Malum , si natura , in
pœnæ ; si corporis , aut animæ : præbe malo tollendo
media , si non alia , saltem minuendo , solatia &
mulcent illa , si non persanant , Malum si morum
aut culpæ est ; fac , sciat esse malum ; tantò pejus qua
rò majori spoliat bono . Inculca cautelam , inde lo
lùm speret tutelam : jube invigilare initii , explorare
suggestiones , non fidere inclinationibus , cœli open
invocare , Deum testem statuere . Profer consilia
adhibe monita ; minas non tuas , nec è tuo ; sed Di
nas , & è Deo recita . Proximum exonerare malo , pa
amoris una est ; cumulare bono , pars altera est ;
ramque complectere .

II. Bonum in Virtute statuo : extra quam , si qu
bonu

bonum est; non hominis bonum est, aut certè non hominis boni. Hanc porrò, ut suadeas; efficacius facies exemplo, quām præcepto; vita, quām lingua; factis, quām verbis. Infer de virtute opportunum subinde sermonem; ostende illius exercendæ occa-
sonem; expone preium; propone præmium; ac-
cede desiderium. Ut verò accendas, antea ferveas.
Jobum sequere; sis oculus cæco; auris surdo; ma-
nas debili; cor afflito. Ut vivas proximo, sic illum
ames, sic alterum te. Amoris consortium, non ti-
met dissidium. Candore verba pingue, fervore vo-
ta, honore facta, rubore consortia: ut probes ama-
re, stude honorare. Abstine, quo possit ille offendit;
fulline, quo tu lædi: Cave fastidium, definit non ra-
ni odium. Nullā mercede vendendus est amor in-
proximum: gratis, ut sit gratus, semper prodigatur.
Dum vendit, qui charitatem alicui impedit, nisi
proptet ipsum; nam Deus, charitas est. Non te eò
objicias, ut proximo beneficia tua objicias; sed sicuti
judicas Dei esse munus, si quis de te sit benè meritus:
ita beneficium Dei æstima, quidquid aliis exhibue-
nis; nec tuum illud existima. Imò réputa majus be-
neficium; tibi à Deo factum, quòd te elegerit, aliis
benefaciendi instrumentum. Amorem ab aliis non
concilias de temporalibus; nam talis amor perit cum
tempore: nec illā tam est charitas, quām cupiditas:
non amor hominis, sed avaritia bonorum humano-
rum.

III. Dum piè, & sincerè diligitur proximus-
tunc celebratur ille cordis contractus, sine par-
tium injuria, quo alter alterum reddit, & ac-
cipit: contractus firmissimus, & super omnes ratus

Commerci ritus : animarum scilicet, & voluntatis Amorem, proxeneta est cordium, trapezita morum, tabellarius voluntatum. Hinc æternum se fœdus amoris est, & nodus Gordii nexibus archis contractus nunquam rescindendus, nec pœnitendus. Pacta dissolvi alia possunt, quia eadem voluntate, quâ sunt, resolventur : istud idcirco fit, quod lia commutent pacientes ; non voluntatem, quæ commutant : in amoris autem contractu, eadem triusque voluntas, materia est contractus. Voluntas alienatur, dum fit alterius : voluntas traditur, amplius jam sui domina : ipsum pœnitendi jus amittit, dum alieno se arbitrio committit. Itaque formus est nodus amoris. Qui aliquem amore confortius arripit, quam maxima violentia ; implicatus constringit, quam retibus : securius ligat, quam nulli funibus : imò, quam ferreis catenis : non enim exercitus vim immittit, sed intus urget : atque ipsis exercitus, non vult solvi : potius se liganti insinuat, amplexus colligat : sed licet ille nexus non possit dissolvi, posseari : ut enim Alexandri gladius nodum Gordii sic violenta mortis falx secabit. Itaque solum, si illud contraëstum cum Deo ineas, justissimus, & secundus est : cuius nec amor perire potest, nec ipse. Non quid leviter voluntatem mutare, nec mutari : nullus pœnitentia illum subit amandi bonos ; hoc est, mautes ipsum, sive summum Bonum. Hunc semper amas, quem potes semper oculis tuis habere obiectum à te amatum. Quid prodest esse jucundum, quam amare, & semper videre amatum ? Quia, testè Poëta :

Est oculis gratum, speculari semper amatum.

29. D

(4)